

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Павликени, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАВЛИКЕНИ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Катина Минева

при участието на секретаря Боряна Николова
като разгледа докладваното от Катина Минева Административно наказателно дело № 20234140200263 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба от М. Ф. Н., чрез нейния упълномощен процесуален представител – адвокат Ж. Н.- Адвокатска колегия П. срещу наказателно постановление № 23-0311-000227/**2023 година на Началник на РУ П. към ОДМВР-В. Т., с което е санкционирана, както следва: 1.) на основание чл. 179, ал. 2 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г. / й е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200,00 лева /двеста лева/ за нарушение на чл. 47 ЗДвП; 2.) на основание чл. 179, ал. 2 ЗДвП й е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200,00 лева /двеста лева/ за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания, касателно неправилността и незаконосъобразността на атакуваното наказателно постановление, с изложение на аргументи в твърдените насоки, оспорва се фактическата обстановка, описана в санкционния акт, претендират се допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Отправена е молба за цялостна отмяна на атакувания санкционен акт като незаконосъобразен.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и се представлява от адвокат Н., поддържат жалбата. Процесуалният представител е представил писмени бележки по същество на делото. Претендира се и присъждането на разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, който да

изрази становище по фактите и приложимия по делото закон. Обективизирано е възражение за прекомерност на претендираните от жлабоподателя разноски.

Районен съд Павликени, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждаването на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява ОСНОВАТЕЛНА.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Жалбоподателят М. Ф. Н., с ЕГН *** е правоспособен водач на МПС, категория В и М. Санкционирана е два пъти с фишове за нарушения на ЗДвП и подзаконовите актове по прилагането му през 2018 г. и през 2019 г.

На 10.08.2023 г. жалбоподателят пътувала заедно със свидетеля М. А. за град П., управлявайки лек автомобил "Мерцедес А 140", с ДК № ***, собственост на К.С.А. при преминаването ѝ на кръстовището на бул. "К. Д.- К." и бул. "Д. Б." до номер *** в град П., настъпил удар между управлението от нея автомобил и лек автомобил „Дачия Логан“, с ДК № ***, управляван от Н.Б.Я. След жалбоподателят пътувал с друг автомобил след нея и свидетеля М. М.. По сигнал за настъпилия инцидент на място били изпратени свидетелите Д. Г. и Б. П.- служители на РУ П., ОДМВР В.Т. Водачите на двата автомобила имали претенции, относно виновността за настъпването му, като при пристигане на свидетелите Г. и П. автомобилите не били местени от местата си. Н. и водачът на другия автомобил Я. били изпробвани за употреба на алкохол, като техническото средство отчело липса на такъв в издишания от водачите въздух. Свидетелят Г. обработил случаят по административен ред, съставил процесния АУАН на жалбоподателя, запознал я с него, след което Н. го подписала, като посочила, че има възражения и препис от същия ѝ бил връчен.

С акт за установяване на административно нарушение серия ГА № ***/***2023 г., съставен от Д. Г. Г. мл. автоконтрольор при ОДМВР В. Т., РУ П. и в присъствието на свидетеля Б. Т. П. – очевидец е констатирано, че на 10.08.2023 г. в 17: 50 часа в гр. П. на кръстовището на бул. "К. Д.- К." и бул. "Д.Б." до номер ***, на три клоннокръстовище регулирано с пътни знаци, жалбоподателят Н. управлявала лек автомобил "Мерцедес А 140" с ДК № ***, собственост на К. С. А., с ЕГН *****, като водачът на пътно превозно средство, приближаващо се към кръстовище, трябва да се движи с такава скорост, че при необходимост да може да спре, Н. не съобразила поведението си с пътен знак Б1 "Пропусни движещите се по пътя с предимство", удряйки лек автомобил в предна лява част Дачия Логан с ДК № ***, собственост на "М. 2017" ЕООД, с Булстат ***, управляван от правоспособния водач Н. Б. Я., с ЕГН *****, като реализира ПТП с материални щети. Водачът е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Alkotest 7510+ с фабр. № ***, като уредът е отчел 0 промила алкохол.

В акта е отразено, че са нарушени разпоредбите на чл. 47 ЗДвП и чл. 6, т. 1, предл. 3 ЗДвП, като след съставянето му препис от същия е връчен лично на привлеченото към отговорност лице.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 23-0311-000227/***2023 година от И.Х.Т.- началник на РУ П. към ОДМВР- В. Т., с което при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта жалбоподателят Н. е санкционирана, както следва: 1.) на основание чл. 179, ал. 2 ЗДвП ѝ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200,00 лева /двеста лева/ за нарушение на чл. 47 ЗДвП; 2.) на основание чл. 179, ал. 2 ЗДвП ѝ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200,00 лева /двеста лева/ за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

Препис от наказателното постановление е връчен лично на въззивника на 02.11.2023 г., видно от инкорпорираната в санкционния акт разписка, като жалбата, иницирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 14-дневен срок чрез наказващия орган на 16.11.2023 г., видно от поставения ѝ от наказващия орган входящ номер.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност- видно от заповед № 8121 з-1632/02.12.2021 г. на министър на МВР и в предвидените от чл. 34 ЗАНН давностни срокове, но въпреки това същите не могат да доведат до законосъобразното възникване, респективно ангажиране на административнонаказателната отговорност на въззивника Н., поради допуснати неотстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото ѝ на защита.

От прочита на АУАН и оспореното НП е видно, че актосъставителят и наказващият орган не са е изпълнили акуратно задълженията си по чл. 42, т. 4 ЗАНН, съответно по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН за детайлно описание на нарушението по чл. 6, т. 1 ЗДвП и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност, имайки предвид липсата на твърдения за причинено ПТП по смисъла на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП. Съгласно легалната законова дефиниция пътнотранспортно произшествие е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. В АУАН и НП не са изложени факти за причинени имуществени или неимуществени вреди, а единствено се сочи, че привлеченото към отговорност лице "не съобщила поведението си с пътен знак Б1 "Пропусни движещите се по пътя с предимство", удрийки лек автомобил в предна лява част Дачия Логан с ДК № ***, собственост на "М. 2017" ЕООД, с Булстат ***, управляван от правоспособния водач Н.Б.Я., с ЕГН

*****", като реализира ПТП с материални щети" /неясно какви са последиците от същото, както и вида на твърдените материални щети?!/.

Констатираната непълнота при словесното описание на обвинението в АУАН и издаденото, въз основа на него НП не би могла да бъде запълнена от анализа на доказателствения материал, тъй като е рефлектирала неблагоприятно върху гарантираното от закона право на защита на жалбоподателя да узнае параметрите на претендираната спрямо нея юридическа отговорност. Допуснатото съществено процесуално нарушение представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление в обсъдената част и обезпредметява обсъждането на въпроса дали произшествието е причинено виновно от въззивника. В тази връзка, напълно резонни са и оплакванията на адвокат Н. за непрецизна квалификация на процесното нарушение по чл. 6, т. 1 ЗДвП, която разпоредба предвижда, че участниците в движението следва да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Извън полезрението на административните органи обаче е останало обстоятелството, че визираната правна норма е несамостоятелна и за да породи правно действие следва да намери задължителна привръзка с други норми, регламентиращи предписанията, относими към различните пътни знаци. В процесния случай това е разпоредбата на чл. 49, т. 1 от Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци /обн. в ДВ. бр. 73 от 21.08.2001 г., издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството/, в която разпоредба е описано значението на пътния знак и длъжимото поведение на водачите на МПС при неговото наличие- " "Пропусни движещите се по пътя с предимство!". Демонстрираният подход е незаконосъобразен, тъй като е лишил жалбоподателя от възможността да узнае вмененото й деяние не само от фактическа, но и от правна страна, с което правото й на защита е ограничено по недопустим начин, в който смисъл са и изложените от нея, чрез процесуалния й представител възражения.

По отношение на санкционирането на Н. на основание чл. 179, ал. 2 ЗДвП с наложено административно наказание "глоба" в размер на 200,00 лева /двеста лева/ за нарушение на чл. 47 ЗДвП следва да се имат предвид изложените вече по-горе доводи, касателно предходното твърдяно нарушение от АНО, а именно, че отново нито актосъставителят, нито наказващият орган са изпълнили акуратно задълженията си по чл. 42, т. 4 ЗАНН, съответно по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН за детайлно описание на нарушението по чл. 47 ЗДвП и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност- декларативно е посочено, че Н. не се движи със скорост, която да й позволи да спре и да пропусне участниците в движението с предимство при приближаване на кръстовище, без да се твърдят или сочат конкретни параметри на скоростта й на движение и отново е посочено ПТП без нужната, посочена вече по-горе, конкретика относно същото, с оглед легалната законова дефиниция за пътнотранспортно произшествие.

За пълнота следва да бъде посочено, че с оглед изложеното както в АУАН, така и в НП неясно остава за този съдебен състав защо актосъставителят, а след това и АНО са възприели твърдяната за осъществена от Н. деятелност, че следва да бъде санкционирана за две отделни нарушения. На следващо място следва да бъде посочено и обстоятелството, че извън полезрението на АНО е останало и обстоятелството, че санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 2 ЗДвП съдържа три отделни хипотези, като нито за едно от претендираните нарушения не е посочено кое предложение на

цитираната норма се има предвид, а предвид описателната част на едното претендирано нарушение то следва да има задължителна привръзка с ал. 1 от същия член, като посочената алинея има 6 отделни точки, като не е стори това АНО е лишил жалбоподателя от възможността да разбере правното основание въз основа, на което се претендира ангажиране на отговорността ѝ, което несъмнено е флагрантно нарушение на правото ѝ на защита.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административните нарушения и по налагане на административни наказания е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, довели до липсата на възможност за адекватно организирана защита от страна на жалбоподателя Н..

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова същото следва да бъде отменено изцяло, без да се обсъжда въпросът за неговата правилност.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът следва да се произнесе служебно по извършените от страните разноски. Предвид изхода на делото, съобразявайки представеното пълномощно, от което е видно, че въззивникът е заплатила в брой сумата от 500, 00 лв. за процесуално представителство от адвокат Ж. Н.- Адвокатска колегия П., ОДМВР В.Т. следва да бъде осъдена да заплати процесната сума. Релевираното възражение за прекомерност е неоснователно, тъй като чл. 63д, ал. 2 ЗАНН препраща в тази връзка към член 36 от Закон за адвокатурата, въз основа на който е приета Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения. Член 18, ал. 2 от Наредбата предвижда, че ако административното наказание е под форма на глоба или имуществена санкция, минималният размер се определя по реда на член 7, ал. 2 от същата. Член 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата предвижда, че при интерес до 1 000 лева минималният размер на адвокатското възнаграждение е 400, 00 лева. Възражението за прекомерност на въззиваемата страна е неоснователно, тъй като претендираният размер от 500,00 лева е малко над минималния такъв, изчислен по реда на цитираните по-горе норми, но предмет на настоящото производство са две отделни административни нарушения, за всяко от които процесуалният представител на жалбоподателя е извършвал процесуални действия, поради което в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 500, 00 лева.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 във вр. с ал. 2, т. 1 ЗАНН, Районен съд Павликени, IV-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление 23-0311-000227/***2023 година, издадено от И.Х.Т.- началник на РУ П. към ОДМВР- В. Т., с което жалбоподателят М. Ф. Н., с ЕГН ***** е санкционирана, както следва: 1.) на основание чл. 179, ал. 2 ЗДвП ѝ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200,00 лева /двеста лева/ за нарушение на чл. 47 ЗДвП; 2.) на основание чл. 179, ал. 2 ЗДвП ѝ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200,00 лева /двеста лева/ за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП, като **незаконосъобразно**.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, Областната дирекция на МВР – гр. В.Т. **ДА ЗАПЛАТИ** на жалбоподателя М. Ф. Н., с ЕГН ***** разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500, 00 лева /петстотин лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд– Велико Търново, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Павликени: _____